A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2019. szeptember 12.*

„Fellebbezés – Dömping – (EU) 2015/776 végrehajtási rendelet – Kambodzsában, Pakisztánban és a Fülöp-szigeteken feladott kerékpárok behozatala – A Kínából származó kerékpárok behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámnak az e behozatalokra való kiterjesztése – 1225/2009/EK rendelet – 13. cikk – Kijátszás – Összeszerelési műveletek – Kerékpáralkatrészek kiindulási helye és származása – Kínából Srí Lankára küldött, Srí Lankán megmunkált, majd összeszerelés céljából Pakisztánba küldött alkatrészek”

A C-709/17. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: M. França, J.-F. Brakeland és A. Demeneix, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2017. december 18-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd** (székhelye: Karachi [Pakisztán], képviseli: P. Bentley QC)

felperes az elsőfokú eljárásban,

a **European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)** (képviselik: J. Beck solicitor, és L. Ruessmann avocat)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök, K. Jürimäe (előadó), D. Šváby, S. Rodin és N. Piçarra bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. január 30-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2019. április 10-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

1 Fellebbezésében az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2017. október 10-i Kolachi Raj Industrial kontra Bizottság ítéletének (T-435/15, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2017:712) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék megsemmisítette a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámnak a Kambodzsában, Pakisztánban és a Fülöp-szigeteken feladott, akár Kambodzsából, Pakisztánból és a Fülöp-szigetekről származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára történő kiterjesztéséről szóló, 2015. május 18-i (EU) 2015/776 bizottsági végrehajtási rendeletet (HL 2015. L 122., 4. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) a Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd-t (a továbbiakban: Kolachi Raj) érintő részében.

Jogi háttér

2 A jogvita tényállásának idején a dömpingellenes intézkedéseknek az Európai Unió által történő elfogadására irányadó rendelkezéseket a 2014. január 15-i 37/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2014. L 18., 1. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o., HL 2016. L 44., 20. o.) (a továbbiakban: alaprendelet) tartalmazta.

3 Az alaprendelet (19) preambulumbekezdése a következőképpen rendelkezett:

„[…] A többoldalú tárgyalások eddigi eredménytelensége miatt és a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Dömpingellenes Bizottságának határozata előtt szükséges, hogy a közösségi szabályozás rendelkezéseket tartalmazzon azon gyakorlatok[nak] – köztük a termékek Közösségben vagy harmadik országban történő összeszerelésének – kezelésére, amelyeknek fő célja a dömpingellenes intézkedések kijátszása.”

4 Az alaprendeletnek „Az intézkedések kijátszása” című 13. cikke a következőképpen rendelkezett:

„(1) Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, az e rendelet alapján kivetett dömpingellenes vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kismértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára; vagy a hasonló, kismértékben módosított termékeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országból érkező behozatalára; vagy a termék alkatrészeinek behozatalára. Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, a 9. cikknek (5) bekezdésével összhangban kivetett maradék dömpingellenes vámot nem meghaladó dömpingellenes vámot ki lehet terjeszteni az intézkedések hatálya alá tartozó országokban található olyan vállalkozástól érkező behozatalra, amely egyedi vámban részesül. A kijátszás a harmadik országok és az [Unió], vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és az [Unió] közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, továbbá amelynek hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően bizonyítottan kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában, szükség esetén a 2. cikk rendelkezéseivel összhangban.

Az első albekezdésben említett gyakorlat, eljárás vagy munka magában foglalja többek között az érintett termék olyan, kismértékű módosítását, amelynek következtében a termék olyan vámkódok alá tartozik, amely rendszerint nem tartozik [helyesen: amelyek rendszerint nem tartoznak] az intézkedések hatálya alá, amennyiben a módosítás nem változtatja meg a termék alapvető tulajdonságait; az intézkedések hatálya alá tartozó termékek harmadik országokon keresztül való szállítását; az intézkedések hatálya alá tartozó országokban a kereskedelem szerkezetének és a kereskedelmi csatornáknak az exportőrök és termelők által történő átszervezését, amelynek célja, hogy az exportőrök és gyártók termékeiket a

gyártók termékeire alkalmazandó vámnál alacsonyabb, egyedi vámtétel fizetésére kötelezett termelőkön keresztül exportálják; továbbá a (2) bekezdés szerinti körülmények között az alkatrészeknek [az Unióban] vagy egy harmadik országban történő összeszerelésére irányuló összeszerelési tevékenységet.

(2) [Az Unióban] vagy egy harmadik országban történő összeszerelési tevékenység akkor minősül a hatályban lévő intézkedések kijátszásának, ha:

a) a tevékenység a dömpingellenes vizsgálat megindítása óta vagy közvetlenül azelőtt indult, illetve jelentősen megnövekedett, és a kérdéses alkatrészek az intézkedések által érintett országból származnak [helyesen: érkeznek], és

b) az alkatrészek az összeszerelt termék alkatrészei összértékének 60 vagy annál nagyobb százalékát teszik ki, azzal a kivétellel, hogy semmilyen esetben nem tekinthető kijátszásnak, ha a behozott alkatrészekhez az összeszerelési vagy a befejezési művelet során hozzáadott érték magasabb az előállítási költség 25%-ánál; és

c) az aláássa a vám javító hatásait a hasonló összeszerelt termék árai és/vagy mennyiségei tekintetében, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló vagy ugyanolyan termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában.

(3) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy a tagállam, illetve az érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz az (1) bekezdésben megállapított tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálat megindítására bizottsági rendelet útján kerül sor, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően tegye kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét vagy kérjen biztosítékot. A Bizottság tájékoztatja továbbá a tagállamokat azt követően, hogy valamely érdekelt fél vagy tagállam vizsgálat megindítását igazoló kérelmet nyújtott be, és a Bizottság elvégezte annak megvizsgálását, vagy amennyiben a Bizottság maga állapította meg, hogy vizsgálatot kell indítani.

A vizsgálatokat a Bizottság folytatja le. A Bizottságot ebben segíthetik a vámhatóságok; a vizsgálatot kilenc hónapon belül kell lezárni.

Amennyiben a végleges ténymegállapítások az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a Bizottság intézkedik a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében. Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vételt kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. Ennek a rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.

(4) A 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételt, vagy az intézkedéseket nem kell alkalmazni a behozatalra, ha azt olyan vállalkozás végzi, amely mentességet élvez. A megfelelő bizonyítékkal alátámasztott, mentesség iránti kérelmet a vizsgálat megkezdésére vonatkozó bizottsági rendelet által megállapított határidőn belül kell benyújtani. Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az [Unión] kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan gyártójának/termelőjének, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval/termelővel, továbbá nem vesz részt az intézkedéseknek az (1) és (2) bekezdése szerinti kijátszásában. Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az [Unión] belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval/termelővel.

A mentességet a Bizottság határozata alapján kell megadni, és az a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályos. A Bizottság azt követően, hogy lezárta a vizsgálatát, tájékoztatja erről a tagállamokat.

Amennyiben a 11. cikk (4) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek, mentesség adható az intézkedések kiterjesztéséhez vezető vizsgálat lezárását követően is.

Amennyiben legalább egy év eltelt az intézkedések kiterjesztése óta, és amennyiben a mentességet kérelmező vagy kérelmezhető felek száma jelentős, a Bizottság az intézkedések kiterjesztésének felülvizsgálatának kezdeményezése mellett dönthet. Az ilyen felülvizsgálatot a 11. cikk (3) bekezdése szerinti felülvizsgálatra vonatkozóan, a 11. cikk (5) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban kell végezni.

(5) Az e cikkben foglaltak semmiképpen sem akadályozhatják a vámra vonatkozó hatályos rendelkezések rendes alkalmazását."

5 Az alaprendelet 16. cikke a következőképpen rendelkezett:

„(1) A Bizottság az általa szükségesnek tartott esetben látogatásokat tesz az importőrök, exportőrök, kereskedők, képviselők, gyártók, kereskedelmi szövetségek és szervezetek által nyilvántartott adatok megvizsgálása, továbbá a dömpinggel és a károkkal kapcsolatos információk ellenőrzése érdekében. Megfelelő tartalmú és határidőre megküldött válasz hiányában a Bizottság úgy dönthet, hogy nem végzi el az ellenőrző látogatást.

[…]

(3) Az érintett cégeket tájékoztatni kell az ellenőrző látogatások során ellenőrizendő információk jellegéről és minden más, az ilyen látogatások során nyújtandó információról, ez azonban nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az ellenőrzés alatt a szerzett információk ismeretében a Bizottság további részleteket kérjen.

[…]"

6 Az alaprendelet 18. cikke a következőket írta elő:

„(1) Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők. Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek valamelyike hamis vagy félrevezető adatokat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényekre lehet támaszkodni. Az érdekelt feleket tájékoztatni kell az együttműködés hiányának következményeiről.

[…]

(3) Az érdekelt fél által benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagyni, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve hogy az észszerűen pontos ténymegállapítást a hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul, az információk ellenőrizhetők, és azokat időben és megfelelő módon nyújtják be, továbbá hogy a fél a legjobb tudása szerint járt el.

[…]

(6) Ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, és ezáltal lényeges információkat visszatart, előfordulhat, hogy számára az eredmény kevésbé lesz kedvező annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna."

A jogvita előzményei és a vitatott rendelet

7 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 1–27. pontja ismerteti. A jelen eljárás szempontjából releváns részben e tényállás a következőképpen foglalható össze.

8 A Tanács az 1993-as évben 30,6%-os végleges dömpingellenes vámot vetett ki a Kínából származó kerékpároknak az Unióba való behozatalára. Ezt követően e vámot ugyanezen a szinten tartották. A 2005-as év folyamán az említett vámot 48,5%-ra emelték. A Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 990/2011/EU végrehajtási rendeletnek az 1225/2009 rendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti időközi felülvizsgálatot követő módosításáról szóló, 2013. május 29-i 502/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 153., 17. o.) e vámot az említett szinten tartotta.

9 E dömpingellenes vámot a 2013-as év során az alaprendelet 13. cikke alapján lefolytatott kijátszásellenes vizsgálat eredményeként kiterjesztették a többek között Srí Lankán feladott, akár ezen országból származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára.

10 A Bizottság, amelyhez újabb panaszt nyújtottak be a 2014-es évben, vizsgálatot indított az 502/2013 rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedéseknek a Kambodzsában, Pakisztánban és a Fülöp-szigeteken feladott kerékpárok behozatala útján történő esetleges kijátszására vonatkozóan.

11 A Kolachi Raj, amely a pakisztáni jog szerint létrehozott társaság, részt vett e vizsgálatban. Azokból az információkból, amelyeket a „vámok esetleges kiterjesztése alóli mentesítést kérelmező társaságoknak szóló nyomtatvány” foglalt magában, amelyet e társaság kitöltött, az tűnt ki, hogy ezen utóbbi társaság Srí Lankáról és Kínából származó kerékpáralkatrészeket vásárolt abból a célból, hogy Pakisztánban kerékpárokat szereljen össze. A Kolachi Raj öt társaságot jelölt meg a szállítóiként, amelyek között a Great Cycel Pvt Ltd és a Flying Horse Ltd is szerepelt. A Kolachi Raj közölte, hogy a tulajdonosa és a Great Cycles tulajdonosa egy és ugyanazon természetes személy.

12 2015. február 17-én és 18-án a Bizottság ellenőrző látogatást tett a Great Cycles Katunayakében (Srí Lanka) található helyiségeiben különösen annak megállapítása érdekében, hogy a Kínából származó kerékpáralkatrészek aránya – amint azt a Kolachi Raj állította – kevesebb volt-e a Kolachi Raj által Pakisztánban végrehajtott összeszerelési műveletek során felhasznált összes alkatrész értékének 60%-nál. A Bizottság a vizsgálatát a Flying Horse-ra vonatkozó adatokra összpontosította, amely társaságtól a Kolachi Raj az összeszerelési műveletei során felhasznált kerékpáralkatrészek 93%-át vásárolta. A Kolachi Raj által szolgáltatott információk szerint a Flying Horse nem kapcsolódott hozzá, és olyan közvetítő volt, amely szinte egyenlő részben – a Kolachi Raj által Pakisztánban végzett összeszerelési műveletek során felhasznált összes kerékpáralkatrész 46, illetve 47%-a erejéig – Kínából és Srí Lankáról szerezte be az alkatrészeket, és azokat újraértékesítette a Kolachi Raj részére.

13 A Törvényszék megállapította, hogy a Flying Horse jelentős mennyiségben vásárolt vázakat, villákat, könnyűfém felniket és műanyagból készült kerekeket a Great Cyclestől, amely Srí Lanka-i székhelyű kerékpáralkatrész-gyártó, és amely kapcsolódik a Kolachi Rajhoz. A gumiabroncsok és a védőszalagok ezzel szemben a Vechenson Limitedtől kerültek beszerzésre, amely szintén Srí Lanka-i székhelyű kerékpáralkatrész-gyártó, és amely nem kapcsolódik a Kolachi Rajhoz. A Bizottság, miután számos szabálytalanságot állapított meg, kétségeit fejezte ki a Kolachi Raj és a Flying Horse közötti kapcsolatra vonatkozóan.

14 A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Flying Horse közvetítésével a Vechensontól vásárolt kerékpáralkatrészek Srí Lanka-i származásúak. Ezzel szemben a Bizottság elutasította a Srí Lanka-i Demokratikus Szocialista Köztársaság kereskedelmi minisztériuma által kiállított és a Kolachi Raj által benyújtott FORM „A” származási bizonyítványokat (a továbbiakban: származási bizonyítványok) a Flying Horse közvetítésével a Great Cyclestől vásárolt kerékpáralkatrészek vonatkozásában.

15 E körülmények között a Great Cycles által a referencia-időszak során Srí Lankán megmunkált alkatrészek előállítási költségeire vonatkozóan a Kolachi Raj által szolgáltatott bizonyítékok alapján a Bizottság kiszámította, hogy az ezen kerékpáralkatrészek Srí Lankán történő gyártásához felhasznált összes nyersanyagnak több mint 65%-a Kínából származik, míg ezen összes nyersanyag 31%-a Srí Lanka-i származású, és az említett alkatrészeknek a Srí Lankán való gyártását érintő folyamat során az e nyersanyagokhoz hozzáadott érték kevesebb, mint 25%. A Bizottság ebből arra a következtetésre jutott, hogy a Kolachi Raj a dömpingellenes intézkedések kijátszásával kapcsolatos tevékenységben vett részt, és e következtetést 2015. március 13-án közölte az említett társasággal.

16 A Bizottság megállapításaira vonatkozó 2015. március 27-i írásbeli észrevételeiben a Kolachi Raj azzal érvelt, hogy a Bizottság jogilag megalapozatlanul vonta kétségbe azoknak az alkatrészeknek a Srí Lanka-i származását, amelyeket a Great Cycles szállít a számára.

17 A Bizottság 2015. május 18-án elfogadta a vitatott rendeletet.

18 E rendelet (22) preambulumbekezdésében a Bizottság többek között megállapítja, hogy a Kolachi Rajt a vizsgálat során együttműködő vállalkozásnak tekintették.

19 Az említett rendelet indokolásának a „Pakisztán” című 2.5.3 pontjában e rendelet (94)–(106) preambulumbekezdése a Bizottságnak a Kolachi Rajra vonatkozó vizsgálatát érinti. Először is a Bizottság az említett rendelet (94) preambulumbekezdésében hangsúlyozza a Kolachi Raj kapcsolatát „egy olyan Srí Lanka-i vállalattal, amely a kijátszás feltárására indított korábbi vizsgálat hatálya alá tartozott, és jelenleg a kiterjesztett intézkedések hatálya alá tartozik”, hozzáfűzve, hogy az említett társaság részvényesei vállalatot hoztak létre Kambodzsában, amely szintén részt vesz az Unióba irányuló kerékpárexportban, és „nem működött együtt a jelenlegi vizsgálatban, bár […] 2013-ban exportálta a vizsgált terméket az uniós piacra”. A Bizottság szintén ebben a preambulumbekezdésben hozzáfűzi, hogy a kambodzsai vállalat a referencia-időszak alatt beszüntette tevékenységét Kambodzsában, és tevékenységeit áthelyezte a vele kapcsolatban álló pakisztáni székhelyű vállalathoz.

20 A vitatott rendelet (96) preambulumbekezdésében a Bizottság hangsúlyozza, hogy a vizsgálat nem állapította meg, hogy Pakisztánban átrakodási gyakorlatot folytattak a Kínából származó termékek esetében, és az említett rendelet (98) és (99) preambulumbekezdésében felsorolja azokat a szabálytalanságokat, amelyeket e vizsgálat során megállapított. A Bizottság a vitatott rendelet (100) és (101) preambulumbekezdésében kitér a FORM „A” származási bizonyítványok bizonyító erejének a kérdésére, valamint a Kínából érkező és a Srí Lanka-i kerékpáralkatrész-gyártáshoz felhasznált nyersanyagok arányára. A Kolachi Raj érveinek az említett rendelet (100) preambulumbekezdésében való ismertetését követően e rendelet (101) preambulumbekezdése a következőket állapítja meg:

„A (98) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a […] származási bizonyítványokat azért nem tekintették elegendő bizonyítéknak a Srí Lankáról vásárolt kerékpáralkatrészek eredetének [helyesen: származásának] igazolására, mert azokat nem a tényleges előállítási költségek alapján, hanem a jövőbeni gyártási költségekre vonatkozó előrejelzés alapján állították ki, ami nem nyújt garanciát arra nézve, hogy a kerékpáralkatrészek gyártása valóban összhangban állt a várható költségekkel. Emellett pontosítani kell, hogy a Bizottság nem vitatja általánosságban véve az A formanyomtatványok / származási bizonyítványok Srí Lanka-i kiállításának módszereit, mert ez túlmutat e vizsgálat hatályán, hanem csak értékeli, hogy az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek-e a jelen ügyben. Ilyen körülmények között – megjegyezve, hogy ugyan az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontja valóban nem származási szabály, a Bizottság jogosan vélte úgy, hogy ezeket az alkatrészeket több mint 60%-ban Kínából [helyesen: érkező] nyersanyagokból állították elő, és a hozzáadott érték alacsonyabb volt, mint a gyártási költségek 25%-a – a Bizottság levonhatta azt a következtetést, hogy ezek az alkatrészek Kínából származnak. Ezért a Bizottság a fenti állítások mindegyikét elutasította.”

21 A Bizottság a vitatott rendelet (104) preambulumbekezdésében azt állapította meg, hogy a vizsgálat „az összeszerelési tevékenységekre semmi más megfelelő magyarázatot vagy gazdasági indokot nem talált, mint az érintett termékekre vonatkozó hatályos intézkedések megkerülésének szándékát.”

22 A Bizottság ezenkívül a vitatott rendelet (147) preambulumbekezdésében Pakisztán tekintetében „jelentős dömpinget” állapított meg, és e rendelet (163) preambulumbekezdésében megtagadta annak a lehetőségét, hogy a Kolachi Raj mentesüljön az esetleges kiterjesztett intézkedések alól.

23 A vitatott rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében a Kínából származó kerékpárok behozatalára alkalmazandó 48,5%-os végleges dömpingellenes vámot kiterjesztették a Pakisztánban feladott, akár ezen országból származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

24 A Kolachi Raj a Törvényszék Hivatalához 2015. július 29-én benyújtott keresetlevelével keresetet indított a vitatott rendeletnek az őt érintő részében történő megsemmisítése iránt.

25 A Törvényszék Hivatalához 2015. november 16-án benyújtott beadványában a European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) kérte, hogy az eljárásba a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. A Törvényszék hetedik tanácsának elnöke a 2016. március 9-i végzésében helyt adott e kérelemnek.

26 A Kolachi Raj a megsemmisítés iránti keresetének alátámasztásaként egyetlen, az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik. E jogalap keretében a Kolachi Raj többek között azt állította, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta ezt a rendelkezést származási szabályként a Srí Lanka-i kerékpáralkatrészek gyártási műveleteire, hiszen a vizsgálat a dömpingellenes intézkedések Pakisztánban való esetleges kijátszására vonatkozott, valamint ezen intézmény nem bizonyította a származási bizonyítványok bizonyító erejének az elégtelenségét, és az uniós vámjogszabályok által előírt származási szabályok alkalmazása érdekében sem tett intézkedéseket.

27 A megtámadott ítéletben a Törvényszék helyt adott a Kolachi Raj egyetlen jogalapjának abban a vonatkozásában, amelyben azt kifogásolta a Bizottsággal szemben, hogy tévesen alkalmazta „analógia útján” az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontját, és elutasította azt a származási bizonyítványok bizonyító erejét illetően.

28 E tekintetben a Törvényszék megsemmisítette a vitatott rendeletet a Kolachi Rajt érintő részében.

A fellebbezési eljárásban részt vevő felek kérelmei

29 Fellebbezésében a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, utasítsa el az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet, és a Kolachi Rajt kötelezze a költségek viselésére, vagy

– másodlagosan az ügyet új határozat hozatala céljából utalja vissza a Törvényszékhez, és egyelőre ne határozzon az elsőfokú és a másodfokú eljárás költségeiről.

30 A Kolachi Raj azt kéri, hogy a Bíróság:

– a fellebbezést teljes egészében utasítsa el;

– másodlagosan javítsa ki a megtámadott ítéletet, és hagyja helyben annak rendelkező részét;

– a Bizottságot kötelezze a fellebbezés keretében felmerült saját költségeinek, valamint a Kolachi Raj költségeinek viselésére; és

– az EBMA maga viselje a fellebbezés során felmerült saját költségeit.

31 Az EBMA azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, utasítsa el az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet, és a Kolachi Rajt kötelezze az elsőfokú és a fellebbezési eljárás során felmerült költségek viselésére, vagy

– másodlagosan az ügyet új határozat hozatala céljából utalja vissza a Törvényszékhez, egyelőre ne határozzon az elsőfokú eljárás költségeiről, és a Kolachi Rajt kötelezze a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

A fellebbezésről

A felek érvei

32 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a Bizottság egyetlen jogalapra hivatkozik, amelyet arra alapít, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az alaprendelet 13. cikkének értelmezése és alkalmazása tekintetében. E jogalap, amely a megtámadott ítélet 83–93. és 107–119. pontja ellen irányul, két részből áll.

Az egyetlen jogalap első részéről

33 Egyetlen jogalapjának első részében a Bizottság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdése b) pontjának értelmezéséhez és alkalmazásához származási szabályokra hivatkozott.

34 Először is a Bizottság azt állítja, hogy az alaprendelet 13. cikkének szövege nem támasztja alá azt az értelmezést, amely szerint egyrészt a „kiindulási hely” fogalma a származási szabályokon alapul, és másrészt az összeszereléshez használt alkatrészek kiindulási helyét csak e szabályok alkalmazása alapján lehet bizonyítani.

35 E jogszabályi szöveg ugyanis nem hivatkozik a származási szabályokra, és az uniós jogalkotó azon választását tükrözi, hogy a szabályok alkalmazását kizárja az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett összeszerelési művelet értékelésekor. E választás a kijátszásra vonatkozó alapszabályozás rendelkezéseinek egymást követő módosításaiból következik. E tekintetben, mivel a származási szabályok egyre kevésbé bizonyultak megfelelőnek a kijátszás nyilvánvaló eseteinek vizsgálatához, a kijátszás elleni szabályok hatályát, amelyek kezdetben „a dömpingellenes vám által érintett terméket exportáló országból származó” alkatrészek összeszerelésére vonatkoznak, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1994. december 22-i tanácsi rendelet (HL 1994. L 349., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.) kiterjesztette az ilyen vám hatálya alá tartozó országból érkező alkatrészek összeszerelésére.

36 Így az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontja ezen időponttól kezdődően a származási szabályoktól elkülönülő, független jogi rendszert vezetett be. A vámjog csak akkor releváns, ha az alaprendelet arra kifejezetten hivatkozik.

37 Másodszor a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék által elfogadott értelmezés indokolatlanul csökkenti a kijátszás elleni jogi aktus hatékonyságát. Ezzel szemben az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdése b) pontjának a szóban forgó összeszerelési műveletekhez felhasznált alkatrészekre analógia útján történő alkalmazása lehetővé teszi annak megőrzését.

38 Először is bár az alaprendelet 13. cikke lehetővé teszi azt, hogy globális megközelítés kerüljön alkalmazásra az érintett referenciaév során megkötött, a szóban forgó alkatrészeket érintő valamennyi ügylet tekintetében, a származási szabályok által meghatározott kritériumokat minden egyes alkatrész tekintetében ellenőrizni kell. Márpedig ez az ellenőrzés lehetetlen a kijátszás elleni vizsgálat keretében, tekintettel az ilyen vizsgálathoz kapcsolódó korlátokra.

39 Másodszor a származási szabályok nem tartalmaznak az alaprendelet 18. cikkéhez hasonló rendelkezést, amely lehetővé tenné a Bizottság számára, hogy az érdekelt felek együttműködésének hiányában egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese alapján bizonyítsa a kijátszás elleni intézkedések elrendeléséhez szükséges feltételek teljesülését.

40 Harmadszor a Törvényszék által követett értelmezés megváltoztatja az összeszereléshez használt alkatrészekre alkalmazandó jogi szabályozást, mivel az intézkedések hatálya alá tartozó ország, és azon ország között, amelyben az alkatrészeket összeszerelték, további kijátszásra kerül sor. Az ilyen értelmezés ugyanis ilyen esetben az alaprendelet 13. cikkében foglalt szabályoknak a vámjogból eredő származási szabályokkal való felváltását és a kijátszás elleni jogi aktus alkalmazhatatlanná tételét jelentené.

41 Negyedszer a megtámadott ítélet nem tartalmaz információt arra vonatkozóan, hogy a jelen ügyben Srí Lankán vásárolt alkatrészek származásának a meghatározásához analógia útján az uniós származási szabályokra kell-e hivatkozni, vagy azon ország származási szabályaira, amelybe ezen alkatrészeket exportálták, azaz a Pakisztáni Iszlám Köztársaság származási szabályaira.

42 Ötödször a Törvényszék által alkalmazott értelmezés a jelen ügyben joghézagot eredményez, mivel a szóban forgó alkatrészek nem Srí Lankáról, és nem is Kínából származnak, jóllehet az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdése b) pontjának analógia útján történő alkalmazása lehetővé tenné e joghézag megszüntetését.

43 Hatodszor ez az analógia útján történő alkalmazás azon vizsgálati tevékenységek részét képezi, amelyekre annak meghatározása érdekében kerül sor, hogy a Kolachi Raj által összeszerelt kerékpárok ténylegesen megfelelnek-e az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott kritériumoknak.

44 Az EBMA, amely a Bizottság érvelését támogatja, úgy véli, hogy az egyetlen jogalap első része megalapozott. Álláspontja szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 84–86. pontjában azt állapította meg, hogy az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontjában használt „érkeznek” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az közvetlenül az exportáló országból való érkezést jelenti.

45 Először is mivel az alaprendelet 13. cikke nem az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.) rendelkezéseit hajtja végre, a (2) bekezdésének a) pontjában szereplő „érkeznek” kifejezés nem értelmezhető az alaprendelet azon rendelkezéseinek fényében, amelyek – amint a 3. cikk (4) bekezdése és a 9. cikk (5) és (6) bekezdése, amelyekre a Törvényszék hivatkozott – e megállapodás rendelkezéseit hajtják végre. Ez még inkább így van, mivel míg az e megállapodásban szereplő szabályokon alapuló rendelkezések és az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése a végterméknek az Unióba való behozatalára vonatkoznak, e rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontja alkatrészeknek a végtermék összeszerelése érdekében való behozatalára vonatkozik.

46 Másodszor az „érkeznek” kifejezésre vonatkozóan a Törvényszék által alkalmazott megszorító értelmezés sérti az alaprendelet 13. cikke által követett célt, azaz az uniós dömpingellenes intézkedések hatékonyságának biztosítását és a kijátszás megakadályozását. Ezenkívül ez az értelmezés megkérdőjelezi a Bizottságnak a kijátszás elleni vizsgálatok keretében fennálló mérlegelési mozgásterét, és figyelmen kívül hagyja a világszintű ellátási hálózatok jelenlegi gazdasági realitásait.

47 A kijátszás elleni intézkedések megkerüléséhez ugyanis elegendő, ha a gazdasági szereplők az alkatrészeken akár csupán korlátozott átalakítási műveletet végeznek egy harmadik országban. Így a jelen ügyben a Törvényszék által alkalmazott értelmezés lehetővé teszi a gazdasági szereplők számára, hogy a Srí Lankán összeszerelt alkatrészeket, amelyekkel kapcsolatban bebizonyosodott, hogy azok esetében a dömpingellenes intézkedéseket kijátsszák, jogszerűvé tegyék oly módon, hogy azokat az említett országból Pakisztánon keresztül szállítsák annak érdekében, hogy ott folytatódjon az összeszerelésük, ahelyett, hogy azokat közvetlenül az Unióba exportálnák.

48 E helyzet orvoslása érdekében a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételek vizsgálatát azokra az alkatrészekre is kiterjessze, amelyek az eredeti intézkedések hatálya alá tartozó országból érkeznek, és amelyeket egy harmadik országon keresztül a kijátszás elleni vizsgálat tárgyát képező országba szállítanak, különösen abban az esetben, ha ezen alkatrészek megmunkálása vagy átalakítása nem felel meg e feltételeknek.

49 A Kolachi Raj ezzel szemben azzal érvel, hogy az egyetlen jogalap első része megalapozatlan.

50 Először is a Kolachi Raj álláspontja szerint téves a Bizottság azon állítása, amely szerint az uniós jogalkotó szándékosan kizárta, hogy az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdése b) pontjának alkalmazása során a származási szabályokat alkalmazzák.

51 Az említett jogalkotó ugyanis nem fejtette ki azokat az indokokat, amelyek igazolták a „származás” fogalmának a kijátszás elleni szabályok keretében való alkalmazását, majd elhagyását. Mivel a „kiindulási hely” vonatkozásában az alaprendelet nem tartalmaz meghatározást, az nem tekinthető önálló fogalomnak, hanem azt szokásos értelmének megfelelően, és az uniós jogszabályokban előírt hasonló fogalmak alapján kell értelmezni, és e fogalmak között szerepel többek között a „származás” vámjogi fogalma. Ezenkívül az alaprendelet 13. cikkének (5) bekezdéséből az következik, hogy e 13. cikk nem akadályozhatja a nem preferenciális származásra vonatkozó uniós vámjogi szabályok rendes alkalmazását.

52 Másodszor a Kolachi Raj vitatja a megtámadott ítéletnek a Bizottság általi értelmezését. E társaság álláspontja szerint a Törvényszék nem határozott a kiindulási hely bizonyításáról, és azt sem állapította meg, hogy a „kiindulási hely” fogalma a származási szabályokon alapul. Csupán arról határozott, hogy a Bizottságnak van-e lehetősége az alkatrészek származásának az „ellenőrzésére”. Az érintett fél által benyújtott dokumentumoknak a Bizottság általi, az alaprendelet 16. cikke alapján való ellenőrzéséről van szó. Következésképpen a Törvényszék nem korlátozta az e tekintetben a Bizottság rendelkezésére álló eszközöket, és nem is zárt ki kifejezetten minden más eszközt annak bizonyításához, hogy a jelen ügyben az alkatrészek Kínából „érkeztek”.

53 Mindazonáltal a Kolachi Raj arra hivatkozik, hogy a származás az egyetlen releváns és megfelelő szempont annak megállapításához, hogy valamely alkatrész ténylegesen nem a feladás szerinti országból érkezik, és a vámjogi szabályozás keretében megállapított származási szabályok valójában az alkatrész eredeti kiindulási helyét határozzák meg. Ezt az értelmezést az Uniónak a WTO keretében fennálló kötelezettségei is alátámasztják, különösen ideértve a legnagyobb kedvezményről szóló záradékot.

54 Az ügy érdemében a Kolachi Raj hangsúlyozza, hogy először is az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott küszöbértékeket annak értékeléséhez kell felhasználni, hogy az összeszerelési tevékenység a dömpingellenes intézkedések kijátszásának minősül-e, nem pedig annak meghatározásához, hogy egy alkatrész honnan származik vagy érkezik.

55 Másodszor nem bizonyított, hogy a Törvényszék által követett értelmezés csökkenti a kijátszás elleni jogi aktus hatékonyságát, illetve alkalmazhatatlanná teszi azt. Önmagában az, hogy a vizsgálatot végzők számára könnyebb lehet az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontjában előírt kritériumok alkalmazása, mint a származási szabályoké, nem vehető figyelembe „az intézkedések által érintett országból érkeznek” kifejezés értelmezése keretében.

56 Harmadszor nem vitatott, hogy a Bizottság az együttműködés hiánya esetén alkalmazhatja az alaprendelet 18. cikkét, az e rendelet 13. cikkének hatálya alá tartozó vizsgálatok keretében is. A jelen ügyben a Bizottság azonban nem azt állapította meg, hogy a szóban forgó származási bizonyítványok hamisak vagy megtévesztő jellegűek.

57 Negyedszer az uniós származási szabályok alkalmazása megfelel az uniós jognak. Erről tanúskodik az a megközelítés, amelyet a Bizottság a Törökországból származó színes televíziós vevőkészülékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás lezárásáról szóló, 2001. szeptember 28-i 2001/725/EK határozatában (HL 2001. L 272., 37. o.) alkalmazott.

58 Ötödször, ami az állítólagos joghézag fennállását illeti, a Kolachi Raj hangsúlyozza, hogy egyrészt a megtámadott ítéletből nem következik, hogy a szóban forgó alkatrészek nem Kínából származnak, és másrészt a Törvényszék annak megállapítására szorítkozott, hogy a Bizottság jogosan állapította meg, hogy a szóban forgó származási bizonyítványok nem képeznek elegendő bizonyítékot az említett alkatrészek származásának a bizonyításához. A Törvényszék előtt nem vetették fel annak a kérdését, hogy e körülmények között a Bizottság megtehette volna-e, hogy ezen igazolásokat elutasítja, és az alaprendelet 18. cikke alapján rendelkezésre álló adatokat használja fel, valamint annak a kérdését sem, hogy adott esetben melyek ezek az adatok, és a Törvényszék nem is határozott e kérdésekről.

59 Hatodszor a Kolachi Raj megjegyzi, hogy mivel a vizsgálat a dömpingellenes intézkedéseknek a Pakisztánban megvalósított összeszerelési műveletek útján történő esetleges kijátszására vonatkozott, nem pedig a Srí Lankán megvalósított ilyen műveletek útján történő esetleges kijátszásra, az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontjában szereplő kritériumok csupán a Pakisztánban végzett összeszerelési műveletekre alkalmazhatóak, a szóban forgó alkatrészek kiindulási helyének meghatározását követően. Márpedig a Bizottság tévesen alkalmazta e kritériumokat annak bizonyítása érdekében, hogy ezen alkatrészek Kínából érkeztek.

Az egyetlen jogalap második részéről

60 Egyetlen jogalapjának második részében a Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel korlátozta azon bizonyítékok típusát, amelyeket felhasználhat annak bizonyításához, hogy a szóban forgó alkatrészek az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdése értelmében az intézkedések által érintett országból „érkeznek”, és megtiltotta számára, hogy e bizonyítékot a származási szabályoktól eltérő más eszközökkel terjessze elő.

61 Először is e rendelet 13. cikkének szövege nem korlátozza az igénybe vehető bizonyítékokat. Az uniós jogalkotó az „érkeznek” kifejezés használatával lehetővé tette, hogy az e cikkben foglalt önálló szabályokat ne csupán a kijátszás elleni vizsgálat tárgyát képező végtermékre lehessen alkalmazni, hanem az e termék összeszereléséhez használt alkatrészekre is.

62 Másodszor a Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a 2000. szeptember 26-i Starway kontra Tanács ítéletet (T-80/97, EU:T:2000:216), és megsértette az arányosság elvét.

63 Az említett ítéletet ugyanis igen kivételes körülmények között hozták meg. Ezen ítéletből az következik, hogy az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülésének alátámasztása tekintetében a bizonyítékok megválasztásának szabadnak kell lennie, és az uniós intézményeknek nem kell bizonyítaniuk, hogy az alkatrészek a dömpingellenes intézkedések hatálya alá tartozó országból származnak.

64 A Bizottság érvelését támogató EBMA hozzáteszi, hogy a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 87., 92., 108. és 114. pontjában azt sugallja, hogy az alkatrészek származásának ellenőrzésére vonatkozó kötelezettség a Bizottságot terheli, megsértette a 2000. szeptember 26-i Starway kontra Tanács ítéletet (T-80/97, EU:T:2000:216), amelyből az következik, hogy az uniós intézmények az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásakor nem kötelesek bizonyítani az alkatrészek származását, és az e származással kapcsolatos bizonyítási teher az érintett gyártó-exportőrt terheli.

65 A jelen ügyben köztudomású és nem vitatott, hogy a Srí Lankán összeszerelt alkatrészek kínai származásúak, így a Kolachi Rajnak kell bizonyítania, hogy ezen alkatrészek Srí Lanka-i származásúvá váltak. Mivel a Kolachi Raj nem terjesztett elő erre vonatkozó bizonyítékot, a Bizottság nem volt köteles további elemzést végezni annak megállapítása érdekében, hogy ezen iratok Kínából érkeztek, még azon körülmény fennállása esetén sem, hogy analógia útján az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontját alkalmazta.

66 A Kolachi Raj ezzel szemben azzal érvel, hogy az egyetlen jogalap második része megalapozatlan.

67 A Kolachi Raj először is, emlékeztetve arra, hogy a Törvényszék nem korlátozta azokat a bizonyítékokat, amelyek felhasználhatóak valamely alkatrész kiindulási helyének a bizonyítására, és hogy e tekintetben a származási szabályok képezik az egyetlen releváns kritériumot, hangsúlyozza, hogy mivel nincs olyan kifejezett rendelkezés, amely tiltaná vagy engedélyezné az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt kritériumoknak az alkatrészek származásának vagy kiindulási helyének a meghatározásához való alkalmazását, úgy kell tekinteni, hogy az ilyen alkalmazás nem megengedett. Mivel e rendelkezés kivételt jelent a dömpingellenes vámok kivetésének általános rendszere alól, azt szigorúan kell értelmezni.

68 A Kolachi Raj egy további érvet hoz fel az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének szerkezete alapján, amely arra utal, hogy először azokat az alkatrészeket kell meghatározni, amelyek az e rendelkezés a) pontja szerint az intézkedések által érintett országból érkeznek, és csupán ezt követően kell alkalmazni a rendelkezés b) pontjában meghatározott kritériumokat.

69 Ezenkívül a Kolachi Raj megjegyzi, hogy a Bizottságnak bizonyítékokkal kell szolgálnia, azaz olyan ténybeli információkkal, amelyek logikusan kapcsolódnak a belőlük levont jogi következtetésekhez. Az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontjában szereplő kritériumok és a szóban forgó alkatrészek kiindulási helyének meghatározása között azonban semmilyen logikus kapcsolat nem állapítható meg.

70 Másodszor a Kolachi Raj vitatja azokat az érveket, amelyeket a Bizottság a 2000. szeptember 26-i Starway kontra Tanács ítéletre (T-80/97, EU:T:2000:216) alapít, amelyet a jelen ügy tárgyát képezőktől eltérő körülmények között hoztak. A megtámadott ítéletben a Törvényszék nem mondott ellent ennek az ítéletnek, csupán azt állapította meg, hogy a Bizottság nem alkalmazhatta az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontját a Srí Lankán előállított alkatrészek származásának az ellenőrzésére.

71 Ezenfelül a Kolachi Raj a tárgyaláson azzal érvelt, hogy az EBMA-nak az alkatrészek származásával kapcsolatos bizonyítási teherre vonatkozó érve elfogadhatatlan, mivel az nem illeszkedik a Bizottság érvelésébe, amely az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdése b) pontjának analógia útján történő alkalmazására vonatkozik.

72 Másodlagosan, amennyiben a Bíróság azt állapítaná meg, hogy a megtámadott ítélet tekintetében téves jogalkalmazás merült fel, a Kolachi Raj azt kéri a Bíróságtól, hogy változtassa meg az indokolást, és az említett ítéletben az alkatrészek származására való hivatkozásokat azok kiindulási helyére való hivatkozásokkal váltsa fel.

A Bíróság álláspontja

Előzetes észrevételek

73 Az egyetlen jogalap két része, amelyek elválaszthatatlanul kapcsolódnak egymáshoz, és amelyeket következésképpen együtt kell vizsgálni, a Törvényszék által az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének értelmezése és alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazásra vonatkozik. A Bizottság az EBMA támogatása mellett lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék egyrészt tévesen azonosította a „kiindulási hely” fogalmát a „származás” fogalmával. Az EBMA hozzáfűzi, hogy a Törvényszék a „kiindulási helyet” tévesen azonosította a közvetlen exportáló országgal. Másrészt a Bizottság az EBMA támogatása mellett azzal érvel, hogy a Törvényszék indokolatlanul korlátozta az arra vonatkozó bizonyítás lehetőségét, hogy az alkatrészek a szóban forgó intézkedések hatálya alá tartozó országból érkeznek, és arra kötelezte a Bizottságot, hogy az alkatrészek vámjogi értelemben vett származását bizonyítsa.

74 Az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerint az e rendelet alapján kivetett dömpingellenes vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kismértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára.

75 A dömpingellenes intézkedések harmadik országban történő kijátszására vonatkozó bizonyítási terhet e rendelet 13. cikkének (3) bekezdése szerint az uniós intézmények viselik (lásd ebben az értelemben: 2014. szeptember 4-i Simon, Evers és társai kontra Bizottság ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 35. pont; 2017. január 26-i Maxcom kontra Chin Haur Indonesia ítélet, C-247/15 P, C-253/15 P és C-259/15 P, EU:C:2017:61, 56. pont), míg az egyes egyéni gyártó-exportőrök feladata annak bizonyítása, hogy a különleges helyzetük igazolja az említett rendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti mentesség megadását (2017. január 26-i Maxcom kontra Chin Haur Indonesia ítélet, C-247/15 P, C-253/15 P és C-259/15 P, EU:C:2017:61, 59. pont).

76 Az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdése szerint a harmadik országbeli összeszerelési tevékenység akkor minősül a hatályban lévő intézkedések kijátszásának, ha annak tekintetében teljesülnek az e rendelkezésben felsorolt feltételek. E feltételek között szerepel az e rendelkezés a) és b) pontjának együttes olvasatából eredő azon feltétel, amely szerint az összeszerelt termék alkatrészei összértékének legalább 60%-át képező alkatrészeknek „az intézkedések által érintett országból [kell érkezniük]”.

77 A megtámadott ítélet 79–85. pontjában a Törvényszék ezt a rendelkezést úgy értelmezte, hogy főszabály szerint elegendő, ha az uniós intézmények bizonyítják, hogy az összeszerelt termék alkatrészeinek összértékének legalább 60%-át képező alkatrészek a dömpingellenes intézkedések hatálya alá tartozó országból „érkeznek”, és ezen intézményeknek nem kell bizonyítaniuk, hogy ezen alkatrészek szintén ezen országból származnak. A Törvényszék azonban megállapította, hogy kétség esetén szükségesnek bizonyulhat annak vizsgálata, hogy a valamely országból érkező alkatrészek ténylegesen egy másik országból származnak-e. Ebben az összefüggésben az Törvényszék az „érkeznek” kifejezést úgy értelmezte, hogy az az érintett importokra utal, és így a szóban forgó alkatrészeket exportáló országokra.

78 Ezen értelmezésre tekintettel a Törvényszék a megtámadott ítélet 86. pontjában megállapította, hogy a Kolachi Raj által Srí Lankán vásárolt alkatrészeket ebből az országból importálták, miután ott azokat megmunkálták, így úgy tekinthető, hogy azok az említett országból „érkeznek”. A Törvényszék ezen

ítélet 87. és 91. pontjában hozzáfűzte, hogy a Bizottság mindazonáltal ellenőrizhette, hogy ezen alkatrészek valójában nem Kínából származtak-e, és e célból felhívhatta a Kolachi Rajt arra, hogy szolgáltasson bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az említett alkatrészek valóban Srí Lankáról származnak.

79 A Törvényszék a megtámadott ítélet 105. és 114. pontjában konkrétan megállapította, hogy bár a Bizottság téves jogalkalmazás nélkül elvethette a Kolachi Raj által benyújtott származási bizonyítványok bizonyító erejét, ezen intézmény ezzel szemben tévesen alkalmazta a jogot, amikor „analógia útján” az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontját alkalmazta a Kolachi Raj által Srí Lankán vásárolt alkatrészek „származásának” a megállapítása érdekében.

80 Ennek felidézéséből az következik, hogy a Törvényszék lényegében a dömpingellenes intézkedések által érintett országból való „érkezésnek” az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdése értelmében vett fogalmát megszorítóan értelmezte azáltal, hogy azt a szóban forgó alkatrészeknek a közvetlenül ezen országból való behozatalával azonosította, és ilyen közvetlen behozatal hiányában megkövetelte a Bizottságtól annak bizonyítását, hogy ezen alkatrészek ténylegesen az említett országból származnak.

81 E körülmények között az állítólagos téves jogalkalmazásról való döntés érdekében főként az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontját kell értelmezni, pontosabban az alkatrészek „kiindulás helye” fogalmának a terjedelmét kell meghatározni, amely fogalom az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő „érkeznek” kifejezésben tükröződik, valamint a kiindulási hellyel kapcsolatos bizonyítás követelményeit.

Az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének értelmezéséről és a Törvényszék általi téves jogalkalmazásról

82 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (2017. október 12-i Tigers ítélet, C-156/16, EU:C:2017:754, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

83 Amint arra a Bíróság a jelen ítélet 76. pontjában emlékeztetett, az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjából az következik, hogy az e (2) bekezdésben foglalt többi feltétel teljesülése esetén az összeszerelési tevékenység akkor tekinthető a hatályban lévő dömpingellenes intézkedések kijátszásának, ha az összeszerelt termék alkatrészei összértékének legalább 60%-át képező alkatrészek „az intézkedések által érintett országból érkeznek”. A jelen ítélet 75. pontjában szereplő megfontolásokra tekintettel az uniós intézményeknek kell bizonyítaniuk, hogy a szóban forgó alkatrészek ezen országból „érkeznek”.

84 Az alaprendelet nem határozza meg az „érkeznek” kifejezésnek az e rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő fogalmát, és egyébiránt a „származás” fogalmát sem. Az „érkezni” kifejezés a szokásos jelentése alapján azt jelenti, hogy „jönni valahonnan”, vagy „származni valahonnan”, amint arra a főtanácsnok az indítványának 64. pontjában rámutatott.

85 A fellebbezési eljárásban részt vevő felek nem értenek egyet abban a kérdésben, hogy a „kiindulási helynek” e fogalmát a Bizottság és az EBMA által támogatott álláspontnak megfelelően olyan tág módon kell-e értelmezni, ami túlmutat a „származásnak” és a „közvetlen behozatalnak” a vámjogi fogalmán, vagy a Kolachi Raj javaslatának megfelelően e fogalmat megszorítóan kell értelmezni, oly módon, hogy a kiindulási hely kizárólag az alkatrészek vámjogi származására utaljon.

86 Ami először is azt a kérdést illeti, hogy a „kiindulási hely” fogalma a szóban forgó alkatrészek vámjogi származásaként értelmezendő-e, meg kell jegyezni – amint arra a főtanácsnok is rámutatott indítványának 66. pontjában –, hogy az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdése különböző nyelvi változatainak a vizsgálata eltéréseket mutat.

87 Míg ugyanis az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdése a) pontjának spanyol („procedan del”), dán („fra det”), görög („προέρχονται από”), angol („are from”), francia („proviennent du”), horvát („iz”), lett („nāk no”), litván („ira iš”), holland („afkomstig… uit”), portugál („provenientes do”), román („provin din”), finn („tulevat maasta”) és svéd („från det”) nyelvi változatai az alkatrészek „kiindulási helyére” utalnak, a német r („Ursprung”) és az olasz („originari”) nyelvi változat azok „származására” utal. Végül a cseh („pochazeji”), az észt („pärinevad riigist”), a lengyel („pochodza z”) és a szlovák („pochádzatú z”) nyelvi változat olyan kifejezéseket használ, amelyek egyaránt utalhatnak az alkatrészek „kiindulási helyére”, illetve „származására”.

88 Márpedig annak érdekében, hogy biztosított legyen azon jogszabályi szöveg egységes értelmezése és alkalmazása, amelynek az Unió adott nyelvén készített változata a többi nyelvi változattól eltér, a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás kontextusára és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi (2012. április 26-i DR és TV2 Danmark ítélet, C-510/10, EU:C:2012:244, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

89 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdése a) pontjának szövege megegyezik a 3283/94 rendelet 13. cikke (2) bekezdése i) pontjának szövegével. Ezen utóbbi rendelet elfogadását megelőzően a dömping elleni küzdelem területén alkalmazandó szabályozás megfelelő rendelkezései, azaz egymást követően a 1987. június 22-i 1761/87/EGK tanácsi rendelettel (HL 1987. L 167., 9. o.) módosított, az Európai Gazdasági Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt vagy szubvencionált behozatallal szembeni védelemről szóló, 1984. július 23-i 2176/84/EGK tanácsi rendelet (HL 1984. L 201., 1. o.) 13. cikke (10) bekezdésének a) pontja, majd az Európai Gazdasági Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt vagy szubvencionált behozatallal szembeni védelemről szóló, 1988. július 11-i 2423/88/EGK tanácsi rendelet (HL 1988. L 209., 1. o.) 13. cikke (10) bekezdésének a) pontja a hatályos dömpingellenes vámoknak az összeszerelési műveletek miatt való kiterjesztését attól a feltételtől tette függővé, hogy az e műveletekben felhasznált, és „az [említett] vám hatálya alá tartozó terméket exportáló országból származó” alkatrészek értéke meghaladja legalább az összes többi felhasznált alkatrész összértékének 50%-át. A „származó” melléknév tehát a „származás” vámjogi értelemben vett fogalmára utalt.

90 Amint arra a főtanácsnok az indítványának a 81. pontjában lényegében rámutatott, a 3283/94 rendelettel végrehajtott módosítás, amely legalábbis a szóban forgó rendelkezések több nyelvi változatában olyan kifejezést használ, amely a „kiindulási hely” fogalmára utal a „származás” fogalma helyett, azt mutatja, hogy az uniós jogalkotó szándékosan amellett döntött, hogy elhatárolódik a vámjogi származási szabályoktól, és hogy ezért a „kiindulási hely” fogalma az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a „származásnak” a vámjogi értelemben vett fogalmától független, önálló tartalommal rendelkezik.

91 Ebből következik, hogy bár az uniós intézmények feladata annak bizonyítása, hogy az összeszerelési műveletek során felhasznált alkatrészek a dömpingellenes intézkedések hatálya alá tartozó országból érkeznek, nem kötelesek bizonyítani, hogy ezen alkatrészek vámjogi értelmében szintén ezen országból származnak.

92 E következtetés azonban nem érinti az összes gyártó-exportőrt megillető azon lehetőséget, hogy az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése alapján kiterjesztett dömpingellenes vám alóli mentesülés céljából bizonyítsák, hogy a szóban forgó alkatrészek, bár az intézkedések által érintett országból érkeznek, valójában az intézkedések által érintett országtól eltérő országból származnak. Ilyen esetben ugyanis az összeszerelési műveletek nem tekinthetők a hatályos dömpingellenes intézkedéseknek az alaprendelet 13. cikk értelmében vett kijátszásának.

93 Másodszor meg kell vizsgálni azt a kérdést, hogy a „kiindulási helynek” az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő fogalmát úgy kell-e értelmezni, hogy az az alkatrészek importjára, és így a közvetlen exportáló országra utal.

94 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy amennyiben bizonyított, hogy az összeszerelési tevékenység tárgyát képező alkatrészeket az intézkedések hatálya alá tartozó országból közvetlenül egy más harmadik országba vagy az Unióba importálják összeszerelés céljából, az uniós intézmények megállapíthatják, hogy ezen alkatrészek az említett rendelkezés értelmében ezen előbbi országból „érkeznek”.

95 Egyrészt ugyanis ez az értelmezés megfelel az „érkeznek” igének a szokásos, a jelen ítélet 84. pontjában felidézett értelmének.

96 Másrészt azt az alaprendelet célja és általános szerkezete is alátámasztja. Ezekre, és különösen e rendelet (19) preambulumbekezdésére és 13. cikkére tekintettel a dömpingellenes vám kiterjesztéséről szóló rendelet egyetlen célja e vám hatékonyságának biztosítása és kijátszásának elkerülése. Következésképpen a végleges dömpingellenes vám kiterjesztésére irányuló intézkedés csak kiegészítő jellegű az e vámot bevezető elsődleges aktushoz viszonyítva, és védi a végleges intézkedések hatékony alkalmazását (2013. június 6-i Paltrade ítélet, C-667/11, EU:C:2013:368, 28. pont; 2015. december 17-i APEX ítélet, C-371/14, EU:C:2015:828, 50. és 53. pont).

97 Márpedig e rendelkezés azáltal, hogy lehetővé teszi az uniós intézmények számára az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének alkalmazását azokra az alkatrészekre, amelyeket a dömpingellenes intézkedések által érintett országból közvetlenül abba az országba importálnak, amelyben összeszerelésre kerülnek, lehetővé teszi egy olyan egyszerű kritérium alkalmazását, amely biztosítani tudja a dömpingellenes vám hatékonyságát. Így ahelyett, hogy az intézményeknek a szóban forgó alkatrészek vámjogi származását meg kellene állapítaniuk, ezen intézmények főszabály szerint annak megállapítására szorítkozhatnak, hogy az említett alkatrészeket az intézkedések által érintett országból az összeszerelés helye szerinti országba importálták, nem érintve annak a lehetőségét, hogy az érintett gyártó-exportőr bizonyíthatja, hogy az említett alkatrészek valójában egy másik országból származnak.

98 Másodszor hozzá kell fűzni, hogy ellentétben azzal, amit a Törvényszék lényegében a megtámadott ítélet 84., 87. és 91. pontjában megállapított, az intézkedések által érintett országból való „érkezés” fogalma nem korlátozható a szóban forgó alkatrészek ezen országból történő közvetlen behozatalának esetére.

99 Meg kell ugyanis állapítani először is azt, hogy az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdése a szövegét figyelembe véve nem tartalmaz ilyen értelmű rendelkezést.

100 Ezenfelül azon összefüggést illetően, amelybe e rendelkezés illeszkedik, igaz, hogy – amint azt egyébiránt a Törvényszék a megtámadott ítélet 84. pontjában megállapította – az alaprendelet számos egyéb rendelkezése is alkalmazza a „származás” és a „behozatal” fogalmát.

101 Mindazonáltal az a körülmény, hogy ezen egyéb rendelkezésektől eltérően az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontja az „érkeznek” kifejezést anélkül használja, hogy bármiféle utalást tartalmazna a behozatalra, azt sugallja, hogy az uniós jogalkotó az említett rendelkezés értelmében vett „kiindulási helyet” nem kívánta az alkatrészeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országokból való behozatalának esetére korlátozni.

102 Végül ilyen értelmezést kíván meg az alaprendelet célja és általános rendszere, valamint a dömpingellenes vám kiterjesztéséről szóló rendelettel elérni kívánt, a jelen ítélet 96. és 97. pontjában felidézett célok is.

103 Abban az esetben ugyanis, ha az intézkedések hatálya alá tartozó országból az alkatrészeket először egy harmadik országba importálják egy első – akár csupán jelentéktelen – összeszerelési művelet céljából, majd azokat egy másik harmadik országba importálják az Unióba exportálni kívánt végső termék második összeszerelése céljából, a „kiindulási hely” és a „behozatal” fogalmának teljes azonosítása ahhoz a következtetéshez vezetne, hogy ezen alkatrészeket úgy kell tekinteni, mint amelyek az első

összeszerelés országából érkeznek, így eleve kizárt a kijátszás bármilyen megállapítása. Ez az értelmezés ily módon lehetővé tenné a gazdasági szereplők számára, hogy könnyűszerrel kikerüljék a hatályos végleges vám kiterjesztését azáltal, hogy a harmadik országokban való, egymást követő összeszerelési műveleteket megsokszorozzák.

104 Az ilyen értelmezés veszélyeztetheti a kijátszás elleni uniós intézkedések hatékonyságát minden olyan esetben, amikor az uniós intézmények különböző harmadik országokban történő több egymást követő összeszerelési műveletből álló komplex összeszereléssel szembesülnek (lásd analógia útján: 2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 37. pont).

105 Ezt a kockázatot nem lehet kizárni a Törvényszék által a megtámadott ítélet 87. és 91. pontjában lényegében megállapított azon lehetőség alapján sem, hogy az uniós intézmények két harmadik országban történő, egymást követő összeszerelési művelet esetén ellenőrizhetik vagy meghatározhatják azt, hogy az első közbenső összeszerelés országában feladott alkatrészek ténylegesen a dömpingellenes intézkedések hatálya alá tartozó országból származnak-e.

106 Az ilyen lehetőség ugyanis azt jelentené, hogy a jogalkotó által választott és a jelen ítélet 90. és 91. pontjában ismertetett iránymutatással ellentétes módon az uniós intézmények kötelesek lennének arra, hogy ne az alkatrészek kiindulási helyére, hanem azok vámjogi származására vonatkozóan szolgáltassanak bizonyítékot, ami következésképpen megnehezítené a rájuk háruló bizonyítási terhet, figyelmen kívül hagyva az alaprendeletnek a jelen ítélet 96. és 97. pontjában leírt célját és általános szerkezetét.

107 Ebből következően az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontját tágan kell értelmezni, oly módon, hogy az alkatrészek „az intézkedések által érintett országból érkeznek” nem csupán a közvetlen behozatalnak a jelen ítélet 93. pontjában említett esetében, hanem olyan helyzetekben is, amelyekben az adott ügy valamennyi releváns körülményének elemzésére tekintettel bizonyítható, hogy az eredetileg a dömpingellenes intézkedések által érintett országban gyártott alkatrészeket egy olyan köztes harmadik országból importálták az összeszerelés országába, amelyen azok csupán áthaladtak, vagy amelyben azokon csupán csekély jelentőségű megmunkálásra került sor.

108 Az ilyen kiindulási helyre vonatkozó bizonyíték, amelyet az uniós intézményeknek kell szolgáltatniuk, ebből következően alapulhat egybevágó valószínűsítő körülmények együttesén, ami az uniós bíróság felülvizsgálatának tárgyát képezi. Mindazonáltal, amint az a jelen ítélet 92. pontjából kitűnik, az érintett gazdasági szereplők bizonyíthatják, hogy a szóban forgó alkatrészek valójában az említett intézkedések által érintettől eltérő országból származnak.

109 A „kiindulási helynek” az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett fogalmára vonatkozó tág értelmezést az a körülmény is megerősíti, hogy – amint az a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik – a jogalkotó a „kijátszás” meghatározását illetően széles mozgásteret kívánt biztosítani az uniós intézmények számára (lásd analógia útján: 2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 48. pont).

110 A fenti megfontolásokból következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a „kiindulási helynek” az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett fogalmát a szóban forgó alkatrészek közvetlen behozatalának esetére korlátozta, és az uniós intézményeket arra kötelezte, hogy a jelen ügyet jellemzőkhöz hasonló körülmények között bizonyítsák a szóban forgó alkatrészek származását.

111 A Kolachi Raj állításával ellentétben e téves jogalkalmazás nem orvosolható pusztán a megtámadott ítélet indokolásának olyan megváltoztatásával, amely a Törvényszéknek a „származásra” történő hivatkozásait a „kiindulási helyre” való hivatkozással váltja fel. A Törvényszék ugyanis e két fogalom

tekintetében szigorú különbségtételt állapított meg, ami eleve e kizárta annak lehetőségét, hogy a Bizottság a jelen ügy tárgyát képezőhöz hasonló helyzetben egybehangzó valószínűsítő körülmények együttese alapján bizonyítsa a szóban forgó alkatrészek kiindulási helyét.

112 Következésképpen az egyetlen fellebbezési jogalapnak helyt kell adni anélkül, hogy a Bizottság és az EBMA további érveit meg kellene vizsgálni, és ebből következően a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

A Törvényszékhez benyújtott keresetről

113 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése szerint a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, ha a per állása megengedi. A jelen ügyben ez a helyzet áll fenn.

114 A Törvényszék előtt felhozott és az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított egyetlen jogalapja keretében a Kolachi Raj először is arra hivatkozik, hogy a szóban forgó alkatrészek esetében nem lehet úgy tekinteni, hogy azok Kínából érkeztek, mivel azokat Srí Lankán megmunkálták, majd ezen országból Pakisztánba küldték, másodszor arra, hogy a Bizottság által tévesen elutasított származási bizonyítványok tanúsították ezen alkatrészek Srí Lanka-i származását, és harmadszor arra, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontját a kerékpáralkatrészek Srí Lanka-i gyártási műveleteire, figyelmen kívül hagyva, hogy a vizsgálat a dömpingellenes intézkedéseknek a Pakisztánban való esetleges kijátszására vonatkozott, és e rendelkezés nem származási szabály, így az nem vehető tekintetbe annak megállapításához, hogy a Srí Lankán megmunkált alkatrészek Kínából érkeztek. A Kolachi Raj álláspontja szerint a Bizottságnak ezzel szemben az uniós vámjogszabályok által előírt származási szabályokat kellett volna alkalmaznia.

115 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amint az a jelen ítélet 91., 92., 107. és 108. pontjából következik, a Bizottság feladata annak bizonyítása, hogy a szóban forgó alkatrészek Kínából érkeztek, ami nem sérti a Kolachi Raj annak bizonyítására vonatkozó lehetőségét, hogy ezek az alkatrészek valójában Srí Lankáról származnak.

116 A jelen ügyben először is a vitatott rendelet (98)–(101) preambulumbekezdéséből lényegében kitűnik, hogy a Bizottság úgy vélte, hogy a Kolachi Raj által Srí Lankán vásárolt alkatrészek Kínából érkeztek. Megállapította különösen azt, hogy ezen alkatrészeket alapvetően kínai nyersanyagból gyártották, és a Kolachi Raj végeredményben megerősítette ezt a körülményt a Bíróság előtt tartott tárgyaláson. Ezenkívül a Bizottság megállapította, hogy a Srí Lanka-i gyártó a Kolachi Rajhoz kapcsolódó vállalkozás, és vitatta az utóbbi és az állítólagosan független beszállítója közötti kapcsolatot. Végezetül a Bizottság, bár a vitatott rendelet (101) preambulumbekezdésében megemlítette, hogy az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontja nem minősül származási szabálynak, megállapította, hogy mivel az említett alkatrészeket több mint 60%-ban Kínából származó nyersanyagból gyártották, és a hozzáadott érték nem éri el a termelési költségek 25%-át, maguk az alkatrészek is Kínából érkezettnek tekinthetők.

117 Ezenfelül azon kontextus pontosítása érdekében, amelybe a jelen ügy illeszkedik, meg kell említeni, hogy a vitatott rendelet (94) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a Kolachi Rajhoz kapcsolódó Srí Lanka-i gyártó korábban érintett volt egy Srí Lankára irányuló, kijátszás elleni vizsgálatban, és a Kolachi Raj szintén kapcsolódott egy kambodzsai társasághoz, amely a 2013. szeptember 1-jétől 2014. augusztus 31-ig tartó referencia-időszakban felhagyott az Unióba irányuló kerékpárexporttal, és tevékenységét Pakisztánba telepítette, a Kolachi Rajra.

118 E tényezők összessége egybevágó valószínűsítő körülmények olyan együttesének minősül, amely alapján a Bizottság, amint az a jelen ítélet 108. pontjában megállapításra került, következtethetett arra, hogy a szóban forgó alkatrészek Kínából „érkeztek”.

119 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a jelen ítélet 117. pontjában kifejtett tényezők, valamint a Bizottság által kifejtett azon körülmény, hogy a Kolachi Raj egy ugyanazon természetes személy tulajdonában álló és különböző harmadik országokban dömpingellenes intézkedések kijátszására irányuló tevékenységekben részt vevő vállalatcsoport tagja, önmagukban nem igazolhatják azt a következtetést, amely szerint a szóban forgó alkatrészek Kínából érkeztek, amint azt egyébként a Bizottság a Törvényszékhez benyújtott viszonválaszában kifejezetten el is ismerte. E tények azonban olyan releváns elemeknek minősülnek, amelyek megerősíthetik azt a következtetést, amely szerint a Srí Lankán alapvetően kínai nyersanyagokból előállított alkatrészek a Kolachi Raj állításaival ellentétben az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében Kínából érkezettnek tekinthetők.

120 Márpedig a Kolachi Raj nem terjesztett elő olyan konkrét érveket, amelyek kétségbe vonnák a valószínűsítő körülmények együttesét, amelyre a Bizottság hivatkozott.

121 Mivel a Bizottság ebben az összefüggésben az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontját alkalmazta „analógia útján”, kétségtelenül meg kell állapítani, hogy e rendelkezés – amint abban végeredményben a felek is egyetértenek – nem minősül származási szabálynak. Ezzel szemben a jelen ügyben ezen analógia útján történő alkalmazás csupán egyike volt azon valószínűsítő körülményeknek, amelyekre a Bizottság a szóban forgó alkatrészek kiindulási helyének meghatározása keretében hivatkozott. Márpedig az a körülmény, hogy a Srí Lankán megmunkált alkatrészeket alapvetően kínai nyersanyagokból gyártják, és hogy Srí Lankán csak csekély mértékű megmunkálásukra került sor, releváns tényezőnek minősül azon egybehangzó valószínűsítő körülmények együttesében, amelyek annak bizonyítására irányulnak, hogy az említett alkatrészek az intézkedések által érintett országból érkeznek.

122 Végezetül a Kolachi Raj nem tudta bizonyítani a szóban forgó alkatrészek Srí Lanka-i származását. A vitatott rendelet (98)–(101) preambulumbekezdésében ugyanis a Bizottság elvetette az e társaság által e célból benyújtott származási bizonyítványok bizonyító erejét. A megtámadott ítélet 95–105. pontjában kifejtett indokok alapján el kell utasítani a Kolachi Raj által a vitatott rendelet e preambulumbekezdéseinek vitatása érdekében előadott érveket.

123 E megfontolások összességére tekintettel a Kolachi Raj által felhozott egyetlen jogalapot, és ebből következően az első fokon benyújtott teljes keresetet el kell utasítani.

A költségekről

124 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikke (2) bekezdésének értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet annak 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

125 A Kolachi Raj-t, mivel pervesztes lett, a Bizottság és az EBMA kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül a Bizottság és az EBMA részéről az elsőfokú eljárásban, valamint a fellebbezési eljárásban felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének a 2017. október 10-i Kolachi Raj Industrial kontra Bizottság ítéletét (T-435/15, EU:T:2017:712) hatályon kívül helyezi.

2) A Bíróság a Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd által előterjesztett megsemmisítés iránti keresetet elutasítja.

3) A Bíróság a Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd-t kötelezi a saját költségein felül a Bizottság és az European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) részéről az elsőfokú eljárásban, valamint a fellebbezési eljárásban felmerült költségek viselésére.

Aláírások